

Protocol Kindermishandeling van het Pieter Nieuwland College

'Kindermishandeling is elke vorm van voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of onvrijheid staat, actief of passief opdringen, waardoor ernstige schade wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel.'

Wet op de jeugdzorg, artikel 1

Inleiding

Kindermishandeling is een breed begrip, daarom worden verschillende vormen onderscheiden. Er wordt onderscheid gemaakt tussen lichamelijke, seksuele en psychische mishandeling. Maar ook tussen lichamelijke en psychische verwaarlozing. Een korte toelichting volgt hieronder.

Mishandeling:

- Lichamelijk: alle vormen van lichamelijk geweld tegen een kind; slaan, schoppen, bijten, knijpen, krabben, toebrengen van brandwonden of het kind laten vallen. Een eenmalige gebeurtenis valt ook onder mishandeling.
- Psychisch: verbaal geweld, kleineren, minderwaardig laten voelen, afwijzen, pesten, kleineren en voor gek zetten van een kind.
- Seksueel: wanneer een kind gedwongen wordt seksuele handelingen toe te laten of te verrichten.

Verwaarlozing:

- Lichamelijk: ouders/verzorgers hebben geen oog voor de verzorging van het kind op het gebied van eten, kleding, onderdak en hygiëne.
- Psychisch: wanneer een kind stelselmatig geen aandacht of genegenheid krijgt. Dit is een passieve vorm van psychische mishandeling.

Het Pieter Nieuwland College (PNC) werkt volgens de Meldcode Kindermishandeling en het stappenplan van de Nederlands Jeugdinstituut (NJI). Dit stappenplan helpt het PNC bij het nastreven van een zo goed mogelijk handelingsbeleid omtrent het signaleren van kindermishandeling.

1. Hoe wordt kindermishandeling gesignaleerd?

- a. De leerling vindt zelf de weg naar één van de medewerkers op school. Dit kunnen de docenten, mentoren of coördinatoren zijn.
- b. Op basis van uiterlijke kenmerken en signalen kan de docent of mentor zijn/haar vermoedens verder uitzoeken.

2. Handelen bij kindermishandeling

Bij vermoeden van kindermishandeling wordt dit stappenplan gebruikt. Dit zal uiteindelijk uitwijzen of er hulp van buiten af nodig is.

Fase 1: Het ontstaan van een vermoeden	Stap 1	Verzamel aanwijzingen die het vermoeden onderbouwen <i>Schrijf al je waarnemingen over het kind op. Breng het gedrag van kind, ouder en gezin nader in kaart. Maak objectieve en concrete beschrijvingen.</i>
	Stap 2	Leg waarnemingen zo mogelijk voor aan het kind of de ouders <i>Het is hierbij niet verstandig de eigen vermoedens uit te spreken.</i>
Fase 2: Overleg	Stap 3	Bespreek het vermoeden met anderen <i>Bespreek het vermoeden met collega's die het kind ook kennen en de leerling in de klas hebben. Zo kan je vermoeden getoetst worden.</i>
	Stap 4	Overleg met betrokken instellingen <i>Eventuele betrokken instellingen kunnen misschien meer vertellen over het kind of het gezin. Niet alle instellingen kunnen informatie kwijt over het kind of het gezin in verband met privacy. Veilig Thuis kan na melding deze informatie wel opvragen.</i>
	Stap 5	Win advies in bij Veilig Thuis <i>In een vroeg stadium kan Veilig Thuis hulp bieden bij het interpreteren van signalen en bij het nadenken over eventuele vervolgstappen.</i>
	Stap 6	Stel een plan van aanpak op

Pieter Nieuwland College

		<p>Wanneer het vermoeden van kindermishandeling blijft bestaan moet er nagedacht worden over de volgende stap. Bedenk wie wat gaat doen. In dit plan moet ten minste één of meer van de drie volgende stappen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Praat zo mogelijk met het kind - Praat zo mogelijk met de ouders - Nader onderzoek van het kind
Fase 3: Nader onderzoek	Stap 7	<p>Praat zo mogelijk met kind Bespreek de zorgen die je hebt uit naar het kind.</p>
	Stap 8	<p>Leg de zorgen voor aan de ouders Bespreek de zorgen die je hebt over het kind uit naar de ouders. Maar vermijd het woord kindermishandeling.</p>
	Stap 9	<p>Onderzoek het kind of laat het kind onderzoeken Een extra onderzoek kan meer duidelijkheid geven over het gedrag van het kind. Ook kan dit nieuwe lichamelijke signalen opleveren.</p>
Fase 4: Hulp op gang brengen	Stap 10	<p>Inventariseer de hulpverleningsmogelijkheden Verdiep je in de sociale kaart van de regio. Er zijn veel verschillende soorten van hulpverlening in de regio, waarvan er één geschikt kan zijn voor het desbetreffende gezin. Bekijk de site www.socialekaart.nl</p>
	Stap 11	<p>Bespreek met de ouders de aanpak van de gezinsproblemen Motiveer en informeer de ouders over de hulpverleningsmogelijkheden. Laat de ouders ook zelf mee denken en met ideeën komen. Dit verhoogt de kans dat ouders meewerken.</p>
	Stap 12	<p>Meld zo nodig bij Veilig Thuis Wanneer ouders niet openstaan voor enige vorm van hulp of de problemen ontkennen</p>

Pieter Nieuwland College

		<i>wordt het tijd een melding te doen bij Veilig Thuis. Meld dit aan de ouders, tenzij het een bedreigende situatie is.</i>
Fase 5: Evaluatie	Stap 13	Evalueer hoe het een en ander is gegaan <i>Overleg met de betrokken collega's.</i>
	Stap 14	Stel zo nodig afspraken bij
Fase 6: Nazorg	Stap 15	Blijf alert op het welzijn van het kind <i>Blijf het kind in de gaten houden en blijf het ook steunen.</i>
	Stap 16	Roep zo nodig betrokkenen bij elkaar <i>Wanneer de indruk ontstaat dat het niet beter gaat met het kind.</i>
	Stap 17	Zoek zo nodig opnieuw contact met Veilig Thuis <i>Wanneer er nieuwe signalen zijn.</i>

Het is wettelijk toegestaan om als professional het beroepsgeheim te schenden wanneer het gaat om kindermishandeling. De Wet op de jeugdzorg (artikel 48) geeft toestemming aan professionals om informatie te verstrekken aan Veilig Thuis wanneer er sprake is van een redelijk vermoeden van kindermishandeling. Dit geeft een professional het meldrecht en een zorgplicht. Dit geldt voor elke burger in Nederland. Het achterlaten van een persoon die in hulpbehoevende toestand verkeert is namelijk strafbaar.

Verkort stappenplan	<ol style="list-style-type: none"> 1) Breng signalen in kaart 2) Vraag advies aan deskundige collega, oka, aandachtsfunctionaris bij BJZ/Veilig Thuis 3) Praat met cliënt ouder(s) en/of kind 4) Weeg aard van en ernst op risico op kindermishandeling of huiselijk geweld 5) Beslis : zelf hulp organiseren of melding doen bij Veilig Thuis
Directe toegangsnummers :	<p>Veilig Thuis</p> <p>0800 2000</p> <p>Steunpunt Huiselijk Geweld 0900 126 26 26 landelijk telefoonnummer (5 cent per minuut)</p> <p>Politie 112 alarmnummer (gratis) 0900 8844 als er geen spoed is (lokale gesprekskosten)</p>